

РЕШЕНИЕ

№ 3126

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1141** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение № 257243/28.10.2019 г., постановено по НАХД № 6847/2018 г. на СРС, 105-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № РД-100--12/27.2.2018 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което е наложена имуществена санкция в размер на 6 000, на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 ЗРТ, за нарушение на чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, издадено при съществени процесуални нарушения. Не е извършено нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Твърди, че не всяка форма на реклама и телевизионен пазар трябва да бъдат калкулирани при отчитането на 12 минути рекламни спотове и спотове за телевизионен пазар на час. Прекъсване на телевизионното съдържание има при рекламния спот, но не и при рекламния бъг и кът-ин, поради което включването на времетраенето на прекъсванията за рекламни спотове е в противоречие с целта на законодателя. Ето защо неправилно са калкулирани 12 секунди кът-ин – на „АСЕ“ и по време на предаването „В. brother“, който освен това представлява и автореклама. Неправилно е прието, че рекламното съобщение и рекламният кът-ин не представляват реклама на допълнителен продукт по смисъла на чл. 89, ал. 2 ЗРТ относно предаването „Национална лотария“. Промотирането на предаването е форма

на самопромоция и попада в изключенията на чл. 89, ал. 2 ЗРТ, а именно – реклама на собствено предаване на тв-оператора. Лотарийните билети също представляват допълнителен продукт към предаването „Национална лотария“ Ето защо рекламните им клипове не трябва да бъдат определяни като рекламен спот, а като изключение по смисъла на чл. 89, ал. 2 ЗРТ. Липсва произнасяне от страна на СРС по твърденията за допуснати съществени процесуани нарушения. Не е обсъдено и това, че не са обсъдени възраженията пред административния орган, от самия административен орган, относно чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Ответникът – Съветът за електронни медии, оспорва жалбата. Моли да се остави в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

По основателността на касационната жалба:

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

Неоснователно е възражението на касатора, че административно-наказващият орган е допуснал съществено нарушение при издаването на НП, като не е обсъдил възраженията по съставения АУАН. НП е издадено след преценка на подаденото от касатора по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН възражение вх. № НД-02-19-00-9 /09.02.2018 г., съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Тази преценка е обективизирана в текста на НП, като са изложени подробни съображения за неоснователност на същото. Освен това, съгласно чл. 52, ал. 4, изр. 1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, административно-наказващият орган е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. Административно-наказващият орган няма обаче нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл. 57, ал. 1, т. 1-10 ЗАНН като задължителен реквизит, поради което обсъждането на възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание.

СРС правилно и обосновано на събраните по делото доказателства е достигнал до извод за наличието на следната фактическа обстановка. На 13.11.2017 г., в СЕМ, при преглед на запис на Интегрираната система за мониторинг на телевизионна програма „Нова телевизия“ на доставчика на медийни услуги [фирма], излъчена на 10.11.2017 г., е констатирано, че в интервала от 20.00 до 21.00 ч. са излъчени два обозначени

рекламни блока и два единични рекламни спота с общо времетраене 12 мин. и 11 сек. Първият рекламен блок е с общо времетраене 6 мин. и 6 сек. и съдържа подробно изброени рекламни спотове, без паузи между тях. Има и единичен рекламен спот с продължителност от 6 сек. Вторият обозначен рекламен блок е с общо времетраене 5 мин. и 53 сек. и съдържа рекламни спотове без паузи между тях, подробно описани. Излъчен е и единичен рекламен спот от 6 сек.

С оглед така установеното е прието, че касаторът не е спазил чл. 89, ал. 1 ЗРТ, изискващ дела на рекламните спотове и слотовете за тв.пазар в рамките на едночасов период да не надхвърля 12 мин.

Решението е постановено в съответствие с приложимите материално-правни норми. Въз основа на така изложената и приета фактическа обстановка съдът намира, че тя покрива фактическия състав на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Посочената норма предвижда, че делът на рекламните спотове и слотовете за тв.пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Това ограничение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, съгласно чл. 89, ал. 2 ЗРТ, не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка със собствените му програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи.

В процесния случай съдът намира, че се установява нарушение на общата норма на чл. 89, ал. 1 ЗРТ, като в нея не се прави разграничение между отделните видове реклами – така, както се твърди и каквито видове са изброени /без да е налице легално определение на такива/ в касационната жалба. Независимо от това е констатирано, че превишението е осъществено при излъчване на рекламни блокове и два единични спота, като последните изрично се включват в нормата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Същевременно, съдът намира, че не се установява наличието на предпоставките на чл. 89, ал. 2 ЗРТ доколкото в установените рекламни блокове и спотове не е включено съдържанието по чл. 89, ал. 2 ЗРТ. В рекламните блокове са включени реклами на различни, изрично изброени търговски продукти. Рекламите на билети за националната лотария настоящата инстанция намира, че правилно е прието от СРС, че не попадат в категорията допълнителни продукти по смисъла на чл. 89 ал. 2 ЗРТ. В този смисъл изцяло възприема изводите на СРС, поради което и препраща към тях.

С оглед на изложеното съдът намира, че се установява наличие на нарушение на изискванията на чл. 89, ал. 1 ЗРТ, поради което и са налице предпоставките на чл. 126, ал. 3, вр. ал. 1 ЗРТ, за да се наложи имуществена санкция на касатора, в минималния предвиден размер.

С оглед на изложеното, съдът счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По разноските. Предвид установения изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН в полза на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски, които представляват юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство. На основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 37 Закона за правната помощ, вр. чл. 27ж Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът намира, че следва да се присъди такова в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 257243/28.10.2019 г., постановено по НАХД № 6847/2018 г. на СРС, 105-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Съвета за електронни медии сумата от 80 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.